

L'ànima de Llagostera

ENRIC RAMIONET

La sala de plens de l'Ajuntament de Llagostera, el vespre en què Joan Ventura presentava *L'aprenent de barber*, feia, com poques vegades, honor al seu nom. Tothom havia entès qui era el veritable protagonista d'aquesta crònica personal que el periodista llagosterenc dedica al seu poble; i tothom sabia qui inspirava el llibre, que l'autor mateix ha definit com «una barreja d'auto-biografia, memòria històrica, retrat de personatges i una aproximació a l'ànima del meu poble». *L'aprenent de barber* és això i és, també, una immersió sentimental en la comunitat on va néixer, i on va descobrir i entendre el món, fins on es pot entendre. Aquesta és la declaració d'intencions, i en Joan, que va créixer envoltat per les locions i les lògiques d'una barberia, parteix d'aquell univers adult que va observar de petit i que era un espai extraordinàriament propici perquè les persones esdevinguessin personatges i, els fets, històries llegendàries. La remor dels dies en una barberia d'un poble de cinc mil habitants conté els ingredients precisos per a qui s'ha proposat recrear l'imaginari col·lectiu, els referents co-

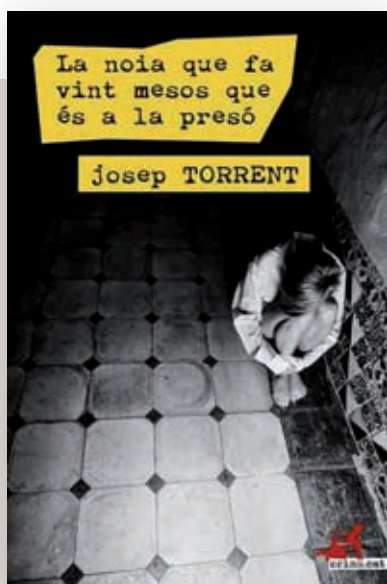
muns i una petita i modesta mitologia local. A partir d'aquest territori, poblat encara per una certa consciència comunitària que, per a bé o per a mal, s'ha esbravat definitivament, l'autor enfila hàbilment els camins de la memòria i, a més de recuperar històries que havien estat vives en les generacions que l'han precedit, passa comptes amb els propis referents. Però això, considerant quina és la vinculació i el compromís amb el seu poble d'origen, s'ha d'entendre com a conjunt de referents de tota una època. La recerca exhaustiva i intensíssima de l'ànima de Llagostera que ha fet Joan Ventura recupera per a la memòria col·lectiva llagosterencs il·lustres, savis locals i personatges populars. I ho fa de forma generosa i amable, buscant-ne la dimensió pública, homenatjant-los quan en sent la necessitat o rescatant-los de l'oblit al qual els havia sumit la interrupció de la transmissió generacional. Genis afectats per la síndrome de Turet, mossens renegaires, escèptics locals que semblen filòsofs grecs, homes flemmàtics amb vides mínimes que havien trobat la fórmula de la felicitat, xiuladors comunitaris que cada matí escampaven la música pels carrers, personatges com en Paparricus, el Mar-

VENTURA, Joan
L'aprenent de barber
Crònica popular
de Llagostera

Ajuntament de Llagostera
Girona, 2015

què Volador, en Tanoca, en Mezquita o el Bolxevic tranquil. I també les arrossades a Ridaura, els ye-yés de Pista Jardín o les vetllades musicals del Quartet Estrella i la seva inesgotable joia de viure. Territoris de nostàlgia que l'autor compensa amb el seu temperament periòdic, la recerca exhaustiva i el contrast de fons, però mantenint, sempre, el to evocador de qui ha perseguit i trobat l'ànima del seu poble.

Els camins de la justícia

MARTÍ CORTADELLAS

La noia que fa vint mesos que és a la presó és una novel·la de lectura agradable. El llenguatge és àgil; el ritme, frenètic. O potser només ho sembla. Perquè Josep Torrent domina tant el tempo de la novel·la negra que dosifica les explicacions dels fets a la perfecció. El lector no pot abaixar mai la guàr-

TORRENT, Josep

**La noia que fa vint mesos
que és a la presó**

Editorial Alrevés
Barcelona, 2015
189 p.